

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra J.L. Heiberg (1791-1860)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 512. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandes01tom-shoot-idm139666714703296/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

Blomstersmøreri bliver fortjenstfuldt, naar der anbringes søaa sindbilledlige Genstande mellem Blomsterne og naar disse sammenblandes uden Hensyn til Aarstid og Klima. Portrættet endelig skal fremstille Personen, som han vil tage sig ud i den evige Saligheds Tilstand.

Ogsaa Poesien skal efter denne Læres Forskrift kun sysle med det forklarede Liv. Derfor er det hele egenlige Menneskeliv sløffet som Stof. Det gælder for Digteren ikke om at give os et nyt og sandt Syn paa Livet, men om at holde sig Kunstarterne efterrettelig. Menneskelivet er et raat Stof; det fine Stof findes, hvor Livet alt én Gang er underkastet poetisk Behandling — man plyndrer Folke-Eventyr og Folkeviser, Shakespeares Sagnkres, Ariosts Legendekres, Calderons Forestillingskres. Historien kan gaa an, naar den er halvt Sagn: Palnatoke, Erik Menved, Knud den Store, Valdemarer, og er den kendt som i *Dina*, saa digtes den om indtil Ukendelighed — til det mindst mulige af Virkelighedstroskab. Dog bedst er det, naar Figureerne er helt udpustede til Symbol og Allegori, saa fejrer Dybsindigheden sin Triumf og i Bispens Person skænker Teologien sit Bifald.

Da denne Æstetik saa i mere end en Menneskealder havde hersket, var det næppe unaturligt og næppe uberettiget, at et nyt Udgangspunkt blev grebet og at man uden med rene Ord at rette et Angreb paa den, paa de forskelligste Maader søgte at undergrave dens Anseelse, at stoppe dens Indflydelse og at erstatte dens Lærdomme med et Forsøg paa at anvise Kunst og Literatur helt andre Veje.